

Dän Düwel inne Backomet

Von Dr. Heinrich Neuse †

En Buurfrau had äs en gujen Deeg för en läckre Kuuk inne Backomet geschowen, öm te bakken. As sej weer int Hus gegoon wor, koom graad dän Düwel vörbej on rook, dat örges wat Gujes broojden, schnöffelden anne Schoßsteen on wodden doch soo nejschierig, dat hei rinkroop, öm te kieken, wat dor inne Backomet wor. Hei miek die Backomesdöör los on stook dän Kopp herin, öm te ruken, du äwer klämmden sech di Döör faß, on hei kos sinne Kopp nit meer terög träkken. Kotts derner koom di Buurfrau, öm nor de Kuuk te sien. As sej dor dän Düwel gefangen sooch, hiel sej dän Buur, örebaid's noomen däftege Greepen on begonnen, dän Düwel te verdassen. Dän armen Düwel bedden öm sin Läwen on versprook öör drejdausend Kroondalers, wann'er sej öm loßlieten. Die Buurslütj hadden gärn en Streep Land, dän medden in öre Grond schoot, van öre Nohwer gekoch on lieten sech doröm bewägen, dän Gefangenen för drejdausend Dalers loßteloten. Dän Düwel hiel sin Verspräken on broch dän sälwegen Owend ne groote Pott mät dat Gäld aangeschlaipt. Dän Buur geng nou nor sin Nohwer on booj öm sovöl Gäld för dat Stöck Land, dat dän Koop testand koom. Dän Nohwer äwer woll gärn weeten, wor dan all di Daalers vandän koomen, on an't End vertoll dä Buur öm di heele Geschech. Dän Nohwer dach bej sech: „Wach, dat moß dou ok äs probieren!“

Hei sag sine Frau, sej soll en noch vööl bäteren Kuukendeeg aansätten on inne Backomet duun. Wörklek koom ok graad dän Düwel weer vörbej, öm te hören, wat mät sin Pandgäld ütgerich wör. As hei nou an Nohwersbackhus längks genk, koom öm dän Göör inne Naas, on dän rook soo guut, dat hei boowen döör dän Schoßsteen rinsteeg on sine Kopp inne Backomet stook, öm te ruken. Dän Nohwer äwer had sech onder dä Bactrog verstäck on stiet gau di Backomesdöör mät en Desselboom tu, sodat dän Düwel weer gefangen soot. Nou geng dat Bijen on Failen tössen dän Düwel on dän gitzen Nohwer loß, dän nit mar drej, sondern twälffausend Dalers häwwen woll, eer dat hei dän Gefangenen loßliet. Wat soll dän Düwel maken! Hei moß en Pandbriev för twälffausend Dalers onderschriewen, äwer hei bedach sek, wu hei dän Gitzhals weer wat anduun kös. Et omes koom hei mät en groote Pott voll Kroondalers aangetrokken, dän soo schwor ütsooch, dat di Düwelsgrootmoder ok mät dragen holp; mar dat wor alles Gäkkenwark. Bowen inne Pott logen ännige ächte Dalers, sodat dän Gitzhals gloffen, dat alles sin Rechtegkeit had on dän Düwel sinnen Pandbriev terög goof. Äwer as hei bej de Lamp sech draangoof, di Dalers döörtetällen, mos hei tu sin Arger sien, dat bold all van Bläk woren. Dän Düwel äwer mät sin vogelschouwse Grootmoder keek van buten döör't Glas on lachten sech half doot van Freut, as dän Gitzhals van Geff on Wut anfeng te schempen on fluken, dat hei soo bedrogen wor. (Göör = Geruch, Duft. Gäkkenwark = Schwindel, Geckenwerk. Gloffen = glauben.)

